

жискомъ и дигала голѣмъ трѣськъ и шумъ. Пра-
ха подыръѣ ѣ са дигаль, като облакъ. Пятни-
цы-тѣ ѣ чували отдалечъ и са свивали на стра-
нѣ отъ страхъ. Нѣ колко-то и да гърмѣла тая
бъчва, никаква полза не излазяла отъ неѣ, за-
що-то была праздна.

Кой-то гълчи сѣкога за свои-тѣ работы, не-
гова-та глава прилича на празнѣ-тѣ бъчва.
Кой-то е годенъ за работѣ и наистиннѣ върше
нѣщо, той бива мълчаливъ на думѣ. Голѣмѣ
человѣкъ са чува само по работы-тѣ си и как-
во-то мысли, мысли го безъ шумъ и глъчки.

К е р в а н а.

Веднажъ вървѣли изъ пѣтя нѣколко кола,
натоварены съ грѣнцы. Кога-то щѣли да са
спустнѣтъ низъ баирѣ, кираджѣ оставилъ дру-
гы-тѣ кола горѣ, а прѣдни-тѣ повелъ по-лека
на долу. Конѣ былъ добъръ и опытенъ и не да-
валъ на кола-та да са засилѣтъ и да са рас-
трѣсятъ.

Нѣ единъ младъ конъ отподыръѣ не прѣста-
валъ да укорява добрия конъ и да мърѣ за сѣ-
къ негова стѣпкъ.

Хайде! думало конче-то, туй ли е прахвале-
ния конъ! Гледайте, какъ пълзи като ракъ!
На! малко останѣ да закачи кола-та отъ камъ-
ка. По-налѣво! по-силно! Ето ти, пакъ блѣс-